

ΕΣ ΕΡΓΙΑΣ

ολοκληρωμένο σχέδιο διάσωσης που μπορεί να επιτευχθεί ακόμη και με ανακατανομή των διαθέσιμων πόρων και σωστή διαχείριση της ακίνητης περιουσίας.

Φέρε επενδύσεις

Ρευστότητα στην οικονομία, καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής και αύξηση της επενδυτικής δραστηριότητας είναι οι τρεις πυλώνες ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Οι συναντήσεις το τελευταίο διάστημα και η επισφράγιση συμφωνιών για έργα-σταθμούς δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Με δραστηριότητα αύξηση των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων μπορούμε να πετύχουμε αύξηση του ΑΕΠ κατά 1,7% τον χρόνο και αύξηση της απασχόλησης κατά 25.000 νέες θέσεις εργασίας, σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ. Η πορεία ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας σε ορίζοντα

εξατίας θα θέσει σε χρήση και το παραγωγικό δυναμικό ενεργοποιώντας επιπροσθέτως νέες θέσεις εργασίας. Η απαίτηση, όμως, για ρευστότητα στο τραπεζοπιστωτικό σύστημα σημαίνει και χαμηλά επιτόκια προς τόνωση της πραγματικής οικονομίας. Ένα ιδανικό μείγμα χρηματοδότησης της οικονομίας θα μπορούσε να είναι και η επιστροφή των καταθέσεων που διέρρευσαν από τις τράπεζες λόγω πανικού εν μέσω κρίσης. Η αποκατάσταση της αλήθειας με ταυτόχρονη δημιουργία κλίματος πολιτικής και οικονομικής σταθερότητας θα μπορούσαν να επαναφέρουν την εμπιστοσύνη των αγορών και να προσελκύσουν άμεσα κι άλλες σημαντικές ξένες επενδύσεις, μειώνοντας έτσι τις ανάγκες δανειοδότησης. Προς αυτή την κατεύθυνση οφείλουν να συμπλεύσουν όλοι οι πολιτικοί χρωματισμοί που σέβονται τις ανάγκες των πολιτών και κατανοούν τη σοβαρότητα του προβλήματος.

εργασίας και να μην ανακυκλώνει ανέργους σε ευέλκτα σχήματα.

Αύξηση κατώτατου μισθού

Και όχι, δεν πρόκειται για τυπογραφικό λάθος. Σε αντίθεση με όσα πρότεινε το ΚΕΠΕ περί προσωρινής κατάργησης του κατώτατου μισθού των νέων ώστε να κινηθεί η αγορά και να έχουν κίνητρο οι επιχειρήσεις για προσλήψεις, ένα άλλο σενάριο, αυτό του ΙΝΕ, για τη διάσωση της ελληνικής οικονομίας, φαντάζει πιο δελεαστικό. Οι επιστήμονες του Ινστιτούτου υπο-

στηρίζουν πως η αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ θα συμβάλει σε αύξηση της εγχώριας ζήτησης και της απασχόλησης. Εκτιμούν ότι τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του μέτρου θα δημιουργούνταν 7.000 νέες θέσεις εργασίας, ενώ σε ορίζοντα εικοσαετίας θα άγγιζαν το ένα εκατομμύριο νέους απασχολούμενους. Η ανάσχεση της ύφεσης, όμως, απαιτεί και ενίσχυση της ρευστότητας και αυτό σημαίνει δανειοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και περιορισμό του αθέμιτου ανταγωνισμού.

ΑΡΘΡΟ

Οι στόχοι του μεσοπρόθεσμου πλαισίου και τα βαρίδια για την ελληνική οικονομία

Της ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΚΟΤΤΑΡΙΔΗ*

Η ελληνική κυβέρνηση και ο ελληνικός λαός ανέμεναν την ολοκλήρωση των ευρωπαϊκών εκλογών της 25ης Μαΐου προκειμένου να ξεκινήσει η ουσιαστική διαπραγμάτευση για τη διευθέτηση του ελληνικού χρέους με τους εταίρους μας.

Η άτυπη συζήτηση λαμβάνει χώρα ήδη πολλούς μήνες και είναι γεγονός ότι υπάρχει ομοφωνία ως προς τη μη βιωσιμότητα του υφιστάμενου χρέους της Ελλάδας και την ανάγκη ελάφρυνσής του. Παρά ταύτα οι συζητήσεις διαρκούν επί μακρόν και οι εταίροι μας δεν φαίνεται να είναι διατεθειμένοι να δώσουν λύση πριν το φθινόπωρο, κρατώντας έτσι ένα ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί στο μανίκι τους ως μοχλό πίεσης για την τήρηση των συμφωνημένων.

Αναμφίβολα, οι αλληλέγγυες καθυστερήσεις διαιωνίζουν μια κατάσταση αβεβαιότητας με μια σειρά αρνητικών επιπτώσεων για την ελληνική οικονομία, και ασφαλώς για τον Έλληνα πολίτη που μαστίζεται επί έξι συναπτά έτη από τις επιπτώσεις της κρίσης.

Η βιωσιμότητα ενός χρέους, σύμφωνα με την οικονομική θεωρία, εξαρτάται από δύο παραμέτρους: το πρωτογενές πλεόνασμα και τον ρυθμό ανάπτυξης μιας οικονομίας.

Το 2013 έκλεισε με πρωτογενές πλεόνασμα 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ, στο 0,8% του ΑΕΠ, σύμφωνα και με την επικύρωση από τις αρμόδιες αρχές της Ε.Ε., ενώ προβλέπεται, βάσει του αναθεωρημένου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2015-2018, να φτάσει στο 2,3%, 2,5% και 3,5% τα έτη 2014, 2015 και 2016 αντίστοιχα. Ο ρυθμολογούμενος ρυθμός ανάπτυξης που προβλέπονται για τα αντίστοιχα έτη είναι 0,6%, 2,9% και 3,5%.

Οι αιτιόδοξες προβλέψεις τόσο για την ύπαρξη πρωτογενών πλεονασμάτων όσο και για θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης δεν εξαλείφουν τον κίνδυνο που ελκεύει για παρεκτροπή από τους στόχους, καθώς η οικονομία επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τα πεπραγμένα και τις προσδοκίες που διαμορφώνονται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον μέσα στο οποίο ανήκει. Από τη μια πλευρά, με αναφορά στο εσωτερικό περιβάλλον, οι στόχοι βασίζονται σε πολλούς στην έγκαιρη ολοκλήρωση των μεταρρυθμίσεων και τη βελτίωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού (βελτίωση των υφιστάμενων δομών του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και πάταξη της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής). Η μέχρι τώρα πορεία της ελληνικής προσαρμογής δεικνύει μια απροθυμία επιτάχυνσης των διαρθρωτικών μεταβολών που κρίνονται απαραίτητες για τη δημιουργία αναπτυξιακής δυναμικής, ενώ και η πάταξη της φοροδιαφυγής εγείρει ερωτήματα, ιδιαίτερα μετά την παραίτηση του γενικού γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κ. Θεοχάρη.

Επιπλέον, η ελληνική οικονομία είναι άμεσα συνυφασμένη με την ευρωπαϊκή οικονομία και την παγκόσμια οικονομία σε ευρύτερο πλαίσιο. Ο αποπληθωρισμός που καταγράφεται στην Ευρώπη εγείρει ανησυχίες για παρόμοια πορεία με την ισπανική οικονομία, ενώ η υψηλή ανεργία εξακολουθεί να αποτελεί μείζον θέμα. Την ίδια στιγμή έρχονται στο φως της δημοσιότητας επί τα χείρω αναθεωρήσεις όσον αφορά στους ονομαστικούς στόχους

μακροπρόθεσμης ανάπτυξης σε πολλές χώρες της Ευρωζώνης, ενώ το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αναθεωρεί επίσης προς τα κάτω τις προβλέψεις του για τον ρυθμό μεγέθυνσης της αμερικανικής οικονομίας.

Οι παραπάνω συνθήκες διαμορφώνουν το κλίμα μέσα στο οποίο καλείται η ελληνική οικονομία να αντεπεξέλθει υπό το βάρος της πολυετούς κρίσης και της λιτότητας που έχει εφαρμοστεί. Το πακέτο των μέτρων Ντράγκι για την τόνωση της ρευστότητας στην ευρωπαϊκή κοινότητα αποτελεί αναμφισβήτητο έναν θετικό οίωτο για τη στήριξη των οικονομιών της Ευρωζώνης από το οποίο ωφελείται και η χώρα μας. Αυτό από μόνο του, όμως, δεν αρκεί για τη μεταστροφή του κλίματος. Και σίγουρα δεν επαρκεί μόνο η άσκηση νομισματικής πολιτικής για την αντιμετώπιση της οικονομικής δυσπραγίας, όταν εφαρμόζεται ταυτόχρονα έντονα συσταλτική δημοσιονομική πολιτική.

Η ελληνική οικονομία πράγματι εμφανίζει σημάδια σταθεροποίησης μετά την παρατεταμένη ύφεση. Ωστόσο, παραμένει μία σειρά άλλων και σοβαρών προβλημάτων που ανακόπουν την όποια δυναμική θα μπορούσε να αναπτυχθεί:

Το ζήτημα των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, το οποίο αποτελεί βαρίδι τόσο για τα ασφαλιστικά ταμεία όσο και για τους επαγγελματίες.

Το έρπον πρόβλημα των κόκκινων δανείων τα οποία βαίνουν αυξανόμενα πνίγοντας τα νοικοκυριά αλλά και τους ισολογισμούς των τραπεζών.

Η μη επιστροφή των καταθέσεων στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, πρόβλημα το οποίο, σε συνδυασμό με τα κόκκινα δάνεια, εντείνει τις δυσκολίες των τραπεζών.

Η εξάντληση της εσωτερικής αποταμίευσης λόγω της ανεργίας και των υψηλών φορολογικών βαρών που οδηγεί σε υποτονική κατανάλωση.

Τα παραπάνω αποτελούν μόνο λίγα από τα άμεσα και ουσιαστικά θέματα που συνιστούν τροχοπέδη για την αναπτυξιακή ώθηση της ελληνικής οικονομίας, ιδιαίτερα όσο δεν δίνεται λύση ως προς την ελάφρυνση του χρέους.

Εν κατακλείδι, η πορεία της ελληνικής οικονομίας κρίνεται τόσο από τις δικές μας ενέργειες όσο και από τις ενέργειες των εταίρων μας. Η ολοκλήρωση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων είναι μονόδρομος και όσο συντομότερα γίνει αυτό αντιληπτό, τόσο από την ελληνική κυβέρνηση όσο και από τους Έλληνες πολίτες - οι οποίοι ανθίστανται ανάλογα με τα συντεχνιακά συμφέροντα -, τόσο συντομότερα θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για τη δυναμική επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας. Αυτό θα προσδώσει ένα ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί έναντι των εταίρων τόσο για τη βέλτιστη λύση όσον αφορά τη διευθέτηση του χρέους όσο και για την ελαστικοποίηση της λιτότητας (φορολογία, μισθοί, συντάξεις, κ.λ.π.) μέσω διαρθρωτικών κινήσεων.

Η οικονομία δεν είναι μεμονωμένο τμήμα μιας χώρας. Οικονομία και κοινωνία συμπεριφέρονται προκειμένου να υπάρξει το μέγιστο δυνατό όφελος για όλους. Αυτό σημαίνει πως η κοινωνία πρέπει να αποδεχτεί την ανάγκη ταχείας διεκπεραίωσης των μεταρρυθμίσεων, αλλά ταυτόχρονα οι ιθύνοντες χάραξης πολιτικής, τόσο της Ελλάδας όσο και της Ευρώπης, είναι αδήριτη ανάγκη να αντιληφθούν ότι οικονομική πολιτική χωρίς κοινωνικό πρόσημο είναι θεμέλια στην άμμο.

Η κ. Κωνσταντίνα Κωτταριδίδη είναι επίκουρος καθηγήτρια στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Ιστολόγος: kottaridi.com